Το Ε.Κ.Κ.Ε. είναι μία κομμουνιστική οργάνωση της εργατικής τάξης που αναπτύσσεται μέσα στους αγώνες των εργαζομένων και στην υπηρεσία της εργατικής τάξης και του λαού. Θεωρητικό του υπόβαθρο είναι ο μαρξισμός–λενινισμός και η σκέψη Μάο Τσετούνγκ. Διδάσκεται από το έργο όλων των μεγάλων επαναστατών και θεωρητικών της εργατικής τάξης, όλων των αυθεντικών επαναστατικών κινημάτων, καθώς και του ελληνικού επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος. Η θεωρία δεν είναι δόγμα, αλλά εργαλείο για δράση. Κάθε αυθεντική κοινωνική επανάσταση εμπνέεται από τις προηγούμενες, είναι ωστόσο πάντα αναγκασμένη να αναπτύσσει νέες ιδέες και να ανταποκρίνεται στην αλλαγμένη πραγματικότητα, στις νέες ανάγκες.

Το Ε.Κ.Κ.Ε. ιδρύθηκε το 1970 σε αντιπαράθεση με τον αντεπαναστατικό αναθεωρητισμό–ρεβιζιονισμό που οδήγησε στην ολοκληρωτική παλινόρθωση του καπιταλισμού τον «υπαρκτό σοσιαλισμό», στον εκφυλισμό και στην πολυδιάσπαση το παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα. Κατάγγειλε την πραξικοπηματική επιβολή των αντεπαναστατών ρεβιζιονιστών στο ελληνικό κομμουνιστικό κίνημα. Υποστήριξε την ανάγκη της ανασυγκρότησης του επαναστατικού κομμουνιστικού κόμματος της εργατικής τάξης και αναζήτησε αγωνιστική διέξοδο στο, αποτελματωμένο εκείνη την εποχή, αντιδικτατορικό κίνημα στην Ελλάδα. Αγωνίστηκε για να ξαναζωντανέψουν οι ιδέες του κομμουνισμού και της επανάστασης, συγκρούστηκε θαρραλέα με την αντίδραση και το φασισμό, με αποκορύφωμα την πρωτοπόρα συμβολή του στη Λαϊκή Εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Στην περίοδο μετά την δικτατορία συμμετείχε ενεργά στις κοινωνικές και πολιτικές αναμετρήσεις, αγωνίστηκε για δημοκρατικές και συνδικαλιστικές κατακτήσεις, για την οικονομική ανακούφιση των εργαζομένων, για εθνική ανεξαρτησία, δημοκρατία και κοινωνική χειραφέτηση στην Ελλάδα και στην Κύπρο. Κατάγγειλε την καπιταλιστική παλινόρθωση με την ταμπέλα του «υπαρκτού σοσιαλισμού», την αντεπαναστατική πολιτική της σοσιαλιμπεριαλιστικής ΕΣΣΔ, τον αντιδραστικό ανταγωνισμό ΗΠΑ–ΕΣΣΔ. Αγωνίστηκε για την επαναστατική ενότητα των κομμουνιστών σ’ ένα κόμμα, για τη χάραξη του δρόμου προς τη σοσιαλιστική επανάσταση.

Στην αγωνιστική του πορεία το Ε.Κ.Κ.Ε. έπεσε σε αριστερά και δεξιά λάθη, είχε σοβαρές απώλειες, αλλά αντιπαρατέθηκε νικηφόρα και άντεξε στα διαλυτικά ρεύματα που επιδίωξαν την εξαφάνισή του.

Σήμερα το Ε.Κ.Κ.Ε. αγωνίζεται ενάντια στην κυρίαρχη και παρασιτική μεγαλοαστική τάξη της χώρας, στον καπιταλισμό, στην ιμπεριαλιστική «παγκοσμιοποίηση» και στα πολυεθνικά μονοπώλια. Οι δυνάμεις αυτές οδηγούν σε μία διαλυτική κρίση, στην κατάρρευση και στο ξεπούλημα των παραγωγικών δυνάμεων και του δημόσιου συσσωρευμένου πλούτου, στην εντατική εκμετάλλευση των εργαζομένων, στην καταστροφή της αγροτικής οικονομίας, στη μαζική ανεργία, στην επιδείνωση της θέσης της γυναίκας, των νέων, των μεταναστών, των μειονοτήτων. Καλλιεργούν στο έπακρο ό,τι πιο αρνητικό από την ιστορία της εξαρτημένης ελληνικής καπιταλιστικής κοινωνίας, τον νέο απατηλό μεγαλοϊδεατισμό της «ισχυρής Ελλάδας», την υποτέλεια, τον σαλταδορισμό, τον ατομικισμό, την απολιτική και την πολιτιστική χυδαιότητα.

Το Ε.Κ.Κ.Ε. αγωνίζεται κατά των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και του πολέμου και ιδιαίτερα κατά της επιβολής της αντιδραστικής «Νέας Τάξης», υπό την κηδεμονία των ΗΠΑ, στη χώρα και στην περιοχή μας, στην Αν. Μεσόγειο και στα Βαλκάνια, στο Αιγαίο και στην Κύπρο. Παλεύει για τη διάλυση του ΝΑΤΟ, για άμεση έξοδο από αυτό και για τη διάλυση των αμερικανικών βάσεων. Για τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων του ελληνικού λαού στη Θράκη, στο Αιγαίο και στην Κύπρο. Για την ανάπτυξη της διεθνιστικής αλληλεγγύης και των κοινών αγώνων των λαών των Βαλκανίων, της Τουρκίας και της Μ. Ανατολής, για τη συναδέλφωση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τη διχοτόμηση και τη στρατοκρατία. Αγωνίζεται με τους εργαζομένους της Ευρώπης για τη διάλυση της ιμπεριαλιστικής Ευρωπαϊκής Ένωσης και για αποδέσμευση από αυτήν. Για μιαν άλλη Ευρώπη των εργαζομένων, της ισότιμης συμβίωσης των λαών και της κοινωνικής χειραφέτησης.

Σύμφωνα με τη στρατηγική αντίληψη που υποστηρίζει το Ε.Κ.Κ.Ε., η συντριβή του αστικού γραφειοκρατικού και καταπιεστικού κρατικού μηχανισμού και η κατάχτηση της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας από την εργατική τάξη αποτελούν αναγκαίο όρο για να μπορέσει να εδραιωθεί και να ανθίσει η σοσιαλιστική κοινωνία. Ο σοσιαλισμός, ως μεταβατική κοινωνία από τον καπιταλισμό προς τον κομμουνισμό, για να οικοδομηθεί, θα απαιτήσει μία μεγάλη ιστορική περίοδο ταξικών αγώνων κάτω από τη Δικτατορία του Προλεταριάτου για την εξάλειψη των υπολειμμάτων των εκμεταλλευτριών τάξεων και της αντιδραστικής ιδεολογικής και πολιτικής τους επιρροής, για την απόκρουση του κινδύνου της καπιταλιστικής παλινόρθωσης, για την ανάπτυξη της Προλεταριακής Δημοκρατίας με την αγωνιστική συμμετοχή των μαζών, για την ολόπλευρη κοινωνική, οικονομική, πολιτική και πολιτιστική απελευθέρωση των δημιουργικών δυνάμεων της εργατικής τάξης και του λαού, για την επίλυση των ταξικών αντιθέσεων και το πέρασμα στην αταξική κοινωνία.

Στις σημερινές συνθήκες το Ε.Κ.Κ.Ε. αγωνίζεται για την ανάπτυξη της ταξικής–αγωνιστικής ενότητας των εργαζομένων ενάντια στις επιθέσεις του μεγάλου ξένου και ντόπιου κεφαλαίου. Επεξεργάζεται ένα μεταβατικό πρόγραμμα για την υπεράσπιση και διεύρυνση των λαϊκών κατακτήσεων και δικαιωμάτων στα πλαίσια του αστικού καθεστώτος, για την αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων και το πλησίασμα στην επανάσταση.

Το Ε.Κ.Κ.Ε. θεωρεί αναγκαία την πάλη τόσο κατά του δεξιού όσο και του «αριστερού» οπορτουνισμού μέσα στο αριστερό και κομμουνιστικό κίνημα. Υποστηρίζει αποφασιστικά την πάλη κατά του κατακερματισμού της επαναστατικής αριστεράς, την προώθηση του ανεξάρτητου μαζικού πολιτικού και κοινωνικού μετώπου, του πόλου των αντικαπιταλιστικών–αντιιμπεριαλιστικών της δυνάμεων μέσα από τις γραμμές της Αντικαπιταλιστικής Αριστερής Συνεργασίας για την Ανατροπή – ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. Αυτό αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος της εργατικής τάξης στις σημερινές συνθήκες, για την ευρύτερη ενότητα των εργαζομένων και των πλατιών λαϊκών μαζών, για νικηφόρους εργατικούς αγώνες, για την αναγέννηση της σοσιαλιστικής και κομμουνιστικής προοπτικής.

Στους κοινωνικούς και πολιτικούς του αγώ νες το Ε.Κ.Κ.Ε. εμπνέεται ιδιαίτερα από τις μεγάλες επαναστατικές παραδόσεις του παλιού ηρωικού ΚΚΕ, της εργατικής τάξης και του λαού μας. Του ΚΚΕ που με αρχηγό του τον Ν. Ζαχαριάδη ανέπτυξε την ικανότητα όχι μόνο της εμμονής στους στρατηγικούς στόχους της επανάστασης, αλλά και της αναζήτησης του συγκεκριμένου δρόμου για την επίτευξή τους, με τις αναγκαίες κοινωνικές και πολιτικές συμμαχίες για την αγωνιστική κινητοποίηση των μαζών.

Η ηρωική πορεία του ελληνικού κομμουνιστικού κινήματος, με τις μεγάλες θετικές αλλά και τις αρνητικές εμπειρίες και τα λάθη του, ανακόπηκε βίαια με τη σοβιετική επέμβαση και το πραξικόπημα του '55-'56. Μαύρη σελίδα αυτής της επέμβασης είναι και η φυσική εξόντωση του Ν. Ζαχαριάδη, δέσμιου των Σοβιετικών από το 1956 μέχρι το 1973. Η ανασυγκρότηση του επαναστατικού Κομμουνιστικού Κόμματος της ελληνικής εργατικής τάξης στις νέες συνθήκες δεν θα δικαιώσει μόνο τους μεγάλους επαναστατικούς αγώνες του παρελθόντος, αλλά θ' αποτελέσει βασική προϋπόθεση για τη συνολικότερη ανόρθωση του εργατικού και λαϊκού μας κινήματος στις νέες συνθήκες.

Το Ε.Κ.Κ.Ε. καταγγέλλει τη διεθνή αντικομμουνιστική εκστρατεία του ιμπεριαλισμού και

του κεφαλαίου, υποστηρίζει τις κοσμοϊστορικές κατακτήσεις της ΕΣΣΔ των Λένιν–Στάλιν και του σοσιαλιστικού στρατοπέδου γενικότερα, παλεύει για την ανασυγκρότηση του παγκόσμιου και του ελληνικού εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος. Ενώνεται με όλα τα αυθεντικά κομμουνιστικά κόμματα και οργανώσεις στον κόσμο, πάνω στη βάση της διεθνιστικής αλληλεγγύης, της ανεξαρτησία ς και της αυτονομίας κάθε κόμματος. Υποστηρίζει κάθε χώρα που αναζητεί το δικό της δρόμο για την οικοδόμηση του σοσιαλισμού. Υποστηρίζει σταθερά όλα το αντιιμπεριαλιστικά απελευθερωτικά κινήματα.

Η ελληνική επανάσταση είναι τμήμα της παγκόσμιας σοσιαλιστικής επανάστασης που στηρίζεται στους αγώνες της παγκόσμιας εργατικής τάξης και στους εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες των λαών.